

Índex d' articles

Les mestres ens expliquen

El nostre pati on hi cap tothom i on cada veu és important

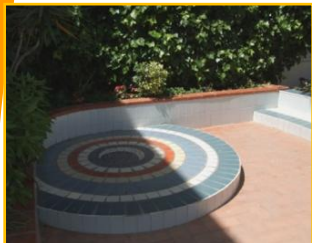
Ho fem a l' escola
La llibreta viatgera

Voleu llegir?
El pequeño dictador
Javier Urra

Relació amb l' entorn
Esmorzar Pedagògic

Conferència

Elogi de l' educació lenta

Les mestres ens expliquem

El nostre pati on hi cap tothom i on cada veu és important.

Escola Bressol Patufet **L' Hospitalet del Llobregat**

Un espai que no existeix perquè sí, sinó que és fruit del pensament i la construcció conscient, un racó on es respira l'acolliment, l'escolta, el respecte, la tolerància, la comunicació i la llibertat.

És un pati d'una casa antiga ubicada en un medi urbà, en mig de la ciutat de l'Hospitalet, . Quan hi entres et sents transportat a les arrels d'un poble amb unes grans portes de ferro, les llambordes, el desmai, la morera i les plantes.

És el lloc per on s'entra i es surt de l'escola. Tothom hi passa: pares, mares, avies, nens, nenes, amics, el fruiter, l'esmolet,... i tota una llista llarga de personatges.

Aquest espai a l'aire lliure ens ofereix un ampli ventall de possibilitats on es fa patent la interrelació de tots els individus que fem escola. Nens, mestres, famílies,... cadascú a la seva mida hi troba espais i situacions on satisfer les seves necessitats de joc, relació, comunicació i creixement personal.

L'espai es prou ampli com per crear uns racons de jocs per als infants i per alternar activitats tant de joc com d'experimentació. A la tardor recollim les fulles que han caigut dels arbres i les podem pintar, o podem decorar l'escola, a la primavera l'omplim amb flors que els nens planten i cuiden i a l'estiu temps per als jocs d'aigua i els tallers d'experimentació plàstica a l'aire lliure: farina i aigua, fang, fer pastetes al sorral...

En un racó del pati està ubicat un teatre amb forma de mitja lluna , on hi ha un espai central per actuar, cantar, fer titelles... i uns graons per fer d'espectadors on també podem assegurar-nos per conversar, escoltar, descansar o observar...

La festa i la tradició, també tenen cabuda al pati, tota l'escola donem la benvinguda a la Castanyera, als Senyors Carnestoltes, al Drac de Sant Jordi, als cap grossos de la festa major,... fent créixer en els infants el sentiment de pertànyer a un col·lectiu i una cultura pròpia.

També convidem professionals de la música que ens delecten i ens transporten arreu del món amb ritmes africans, de folk, de jazz,... ens fan créixer el sentiment de sentir-nos part d'un món intercultural i plural, sense discriminacions.

Totes aquestes activitats impregnen els nens i les nenes d'experiències, valors i actituds, necessaris per viure i conèixer d'una manera joiosa. Però el més important, és el creixement dels valors en el dia a dia, quan sortim tots els matins a gaudir del pati. On els petits observen, comparteixen i aprenen dels més grans, on els més grans observen, comparteixen i aprenen a respectar els més petits.

Però no només es un espai per als infants, sinó que quan fa bon temps l'aprofiten per fer reunions, festes, activitats, jornades,.. amb els pares o amb tota la família. I a la tarda quan els pares, avis, tiets o cangurs vénen a recollir els seus infants, passen una estona agradable al pati, xerrant, compartint jocs amb tots, promocionant la relació entre totes les famílies i tots els infants.

Ho fem a l' escola La llibreta viatgera

Llar d'infants Bambi **Terrassa**

Una de les propostes que té més èxit entre els nostres infants és la de La llibreta viatgera. Aquesta activitat que es duu a terme al grup d' 1-2 anys i serveix tant per potenciar l'autoestima del protagonista com per estrènyer llaços entre família i escola.

La llibreta viatja de l'escola a casa i de casa a l'escola un cop per setmana. Passa per totes les famílies dues vegades al curs.

S'escull un protagonista, la foto del qual es penjarà a la porta de l'aula durant una setmana. L'educadora fa un recull de fotografies del nen/de la nena que reflecteixen la vida a l'escola (activitats, moments espontanis, hàbits i rutines...) i hi adjunta una descripció de cada moment en primera persona. El divendres, la família del protagonista s'endua la llibreta a casa. Durant el cap de setmana, els pares han de fer un recull de fotografies en què plasmin la vida quotidiana del nen/de la nena al llarg dels dos dies de festa.

La proposta està pensada perquè cada infant, junt amb els seus pares, mirin la llibreta i parlin sobre l'escola, el que s'hi fa i els seus companys; d'aquesta manera, obrim les portes de l'escola a tots els pares i mares, i satisfem la seva curiositat de veure el seu fill/la seva filla per un forat mentre és al Bambi.

El dijous, l'educadora fa seure el protagonista a la seva falda i, entre tots, parlen de les fotografies de la llibreta i del que el nen/la nena ha fet amb la seva família.

Els nens mostren un gran interès per la llibreta i és molt emocionant veure les seves carones quan els toca ser el protagonista de la setmana.

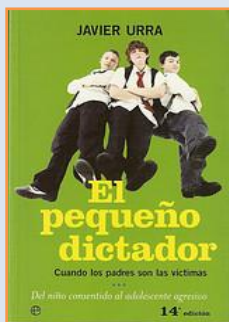

Voleu llegir? El pequeño dictador

EL PEQUEÑO DICTADOR, , psicòleg

És un llibre pensat per a pares que volen prevenir situacions extremes -nens mimats, sense consciència dels límits, que organitzen la vida familiar-, moltes vegades fomentades per la realitat social que vivim.

L'autor exposa " És vital educar en el respecte i l'afecte, transmetre valors, parlar amb els nostres fills i escoltar-los, tot intentant preparar-los per tolerar les frustracions que la vida els va presentant."

EL PEQUEÑO DICTADOR
Javier Urra, psicòleg
Editorial La Esfera de los Libros

Relació amb l' entorn 6è esmorzar Pedagògic

El passat dia 25 de febrer vàrem celebrar el 6è Esmorzar Pedagògic que organitza la Coordinadora i que aquest curs va tenir lloc a la llar d'infants Gavot de Vilanova i la Geltrú on ens vam sentir molt ben acollides i cuidades.

A primera hora del matí l' Assemblea de Socis on vàrem parlar de diferents temes sobre la situació actual de l' educació del 0-3, als quals fem referència l' acta.

Visita lliure de l' escola el Gavot, amb la companyia de diverses professionals que hi treballen.

Per acabar la trobada vàrem tenir el plaer d'assistir a la xerrada-debat amb Joan Domènech, mestre i escriptor autor de " L' elogi de l'educació lenta" .

En aquest numero de la revista teniu una petita síntesi.

Conferència de Joan Domènech

Elogi de l' educació lenta

Aquí teniu algunes de les idees i pensaments que un grup de mestres volem fer-vos arribar de la conferència que Joan Domènech, mestre i escriptor, va fer a la reunió de la Coordinadora d' Escoles Bressol de Catalunya.

En Joan va començar la seva conferència explicant-nos que a l' antiga Grècia diferenciaven dos tipus de temps, un que estava simbolitzat amb el déu Cronos, el déu que compta i limita el temps en minuts, hores, dies i calendaris; i un altre en Kairos, que és el temps que la natura necessita per fer els processos de creixement, maduració,... i que depèn no només del temps que es pot comptabilitzar sinó de molts altres factors, com el sol, la pluja, el fred,... Aquest déu estava molt lligat al món de l'agricultura i l'alimentació i, per tant, era molt valorat.

Vivim en una societat en què el déu que predomina és Cronos. Una societat en què constantment estem mesurant i paralitzant els temps i moltes vegades ens oblidem de l'existència i la importància que té Kairos. En Joan ens convida a trobar un equilibri entre un i un altre per poder gaudir i viure d' una altra manera.

Ens fa reflexionar sobre la realitat actual en què el temps ens domina i presideix tots els actes que fem al llarg del dia. I aquesta angoixa per arribar a l'hora, per tenir temps per a fer-ho tot, la transmetem als nens i nenes que estan creixent ja amb aquesta necessitat de tenir totes les hores del dia planificades i ocupades.

Proposa una desacceleració del procés educatiu, que s'ha d'adaptar als diferents ritmes dels alumnes, on els aprenentatges tinguin períodes llargs per consolidar-se i aprofundir.

El seu llibre, *Elogi de l' educació lenta*, de l' editorial Graó, comença:

"Més, abans i més ràpid no són sinònims de millor"

Quants cops haurem de pensar en el significat d'aquesta frase quan nosaltres, educadors/ores, pares/mares, mestres... tenim sempre la frase a punt: "va, és tard, tenim molta feina, no tenim temps, encara no camina, només sap dir dos paraules,..." De vegades ens queixem : "aquests nens d'avui no saben estar-se sense fer res, no saben avorrir-se", però, el hem donat l'oportunitat de fer-ho, de saber què és estar una estona sense una activitat planificada des de fora, per una persona adulta?

Del seu llibre en podríem dir moltes més coses, però aquí només anomenem els quinze principis per a l' educació lenta, amb la voluntat que us donin pistes de com el Joan entén l'educació. Nosaltres ens hi sentim totalment afins.

QUINZE PRINCIPIS PER A L'EDUCACIÓ LENTA

1. L'educació és una activitat lenta.
2. Les activitats educatives han de definir el temps necessari per ser realitzades, no a l'inrevés.
3. En educació, menys és més.
4. L'educació és un procés qualitatiu.
5. El temps educatiu és global, i està interrelacionat.
6. La construcció d'un procés qualitatiu ha de ser sostenible.
7. Cada infant- i cada persona- necessita un temps sostenible per aprendre.
8. Cada aprenentatge ha de realitzar-se en el moment oportú.
9. Per aconseguir aprofitar més bé el temps, cal prioritzar les finalitats de l'educació i definir-les.
10. L'educació necessita temps sense temps.
11. Cal retornar temps a la infància.
12. Hem de repensar el temps entre persones adultes i infants.
13. El temps dels educadors s'ha de redefinir.
14. L'escola ha d'educar el temps.
15. L'educació lenta forma part de la renovació pedagògica.

